

Nyírgelse, 1904. december 28. – Budapest, 1978. augusztus 5.

Lakatosszakmát tanult. 1919-től a KIMSZ, majd a Magyarországi Vas- és Fémmunkások Központi Vezetősége és a Magyarországi Szociáldemokrata Párt tagja volt. 1933-ban csatlakozott az illegális KMP-hez, a vasas kommunista frakció titkára lett, a KMP félillegális szerve, az Egyesült Szakszervezeti Ellenzék egyik alapítója, majd 1931 és 1935 között vezetője és tanácsának tagja. 1936-ban illegális kommunista tevékenység miatt letartóztatták és öt év börtönre ítélték, 1941-ben kiszabadult. 1944. szeptember 12-én a KMP budapesti Központi Bizottsága tagja lett, majd 1945. februártól a 15 fős egyesült Központi Vezetőség tagja volt 1945. május 21-ig. Később kiszorult a felsőbb vezetésből; 1945. február 17-től a Vas- és Fémmunkások Szakszervezetének ügyvezető titkára, 1956. decembertől 1968-ig főtitkára volt; a Szaktanács tagja. 1948-tól a Csonka János Gépgyár, illetve a Kismotor és Gépgyár igazgatója. 1956-ban megbízták a Vaskohászati Kemenceépítő Vállalat, majd jogutódja a Kohászati Gyárépítő Vállalat vezetésével. 1968-ban onnan ment nyugdíjba.